

Nr 548.

Av fru Sjöstrand och herr Wiklund i Stockholm, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition, nr 107, angående lönegrads-
placeringen för vissa tjänster m. m.*

I proposition nr 107 angående lönegradsplacering för vissa tjänster har vid lönegradsplacering för underbefäl och underofficerare förrådsvaktmästarna inplacerats i lönegrad 13 och en lönegrad lägre än överfurirerna, vilka placerats i 14 lönegraden.

Enligt 1945 års tjänstereglemente för krigsmakten har förrådsvaktmästare tilldelats överfurirs tjänsteställning vid tillträde av befattningen samt skall efter tio års väl vitsordad tjänstgöring erhålla sergeants tjänsteklass, om han då uppnått fyrtio års ålder. Detta måste tydas så, att förrådsvaktmästare i avlöningshänseende åtminstone borde vara likställda med närmast lägre tjänsteklass och icke placerade lägre än dessa.

Vid anställning av förrådsvaktmästare uppställs stora fordringar i fråga om kapacitet. En sådan befattningshavare måste ha en utpräglat ekonomisk läggning, vara god arbetsledare, äga ansvarskänsla och organisationsförmåga.

Därtill kommer ytterligare en omständighet. Sedan den rationaliserade förvaltningsorganisationen genomförts vid arméns truppförband har förrådsförvaltarna fått ett mycket större verksamhetsområde, vilket i sin tur har till följd, att förrådsförvaltarna i större utsträckning än förr måste lita till dem underställd personal, i första hand då förrådsvaktmästarna. Det skulle även ur denna synpunkt vara orättvist att placera ifrågavarande personalgrupp i sämre löneställning än överfurirerna.

Med stöd av vad ovan anförts får undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att förrådsvaktmästare vid försvarsmakten inplaceras i 14 lönegraden i likhet med överfurirerna, samt att anslaget härför uppräknas med erforderligt belopp.

Stockholm den 2 april 1952.

Helga Sjöstrand.

Daniel Wiklund
i Stockholm.